

Պարույր Սևակ

Սիրում եմ սիրել

Քիչ է պատահում, որ ինքրս ինձնից
Փոքր ինչ գոհ լինեմ:
Դժգոհ եմ հաճախ,
Ուրեմըն՝ մարդ եմ ու դեռ ապրում եմ:
Բայց ես սիրում եմ ինքրս ինձ սիրել:
Իսկ սիրում եմ ինձ, երբ սիրում եմ ինձ:
Ես ինձ այդ պահին այնպես եմ ժպտում,
Ինչպես ժպտում եմ ա՛յն կոր գերանին,
Որ գետի վրա դարձել է կամուրջ,
Եվ ա՛յն մանուկին, որ ոտաբոբիկ
Մտել է առուն և - թա՛ց վարտիքով -
Կավ է դուրս հանում,
Որ նավակ շինի:

18.XI.1959թ.

Չանախչի